

Ушбу китобимни ўзбек адабиётининг дўсти, таниқли давлат арбоби Владимир Владимирович Путинга ҳароратли сатрлари учун миннатдорчилик рамзи сифатида бағишлайман.

Муаллиф.

Эту книгу я посвящаю поклоннику восточной поэзии, известному государственному деятелю Владимиру Владимировичу Путину в знак признательности за его теплые строки о моем творчестве.

Автор.

Россия Федерациясининг Президенти Владимир Путин замонавий сиёсатчилар орасида биринчи бўлиб Шарқ шеърятига тан берди. Хусусан, Умар Хайём ижодига бўлган қизиқиши ва ҳурмати омавий ахборот воситалари вакилларига изҳор этди. «Ишдан бўш вақтимда мен Умар Хайём ижодини ўрганаман» – дея таъкидлади у бўш вақтни ўтказиши ҳақидаги саволга жавоб берганида.

Президент Российской Федерации Владимир Путин впервые среди современных политиков повернулся лицом к восточной поэзии. В частности, о своей любви и уважение к творчеству Омара Хайяма он публично заявил в беседе с представителями средств массовых информации. Отвечая о проведении свободного времени, он подчеркнул: «В свободное от работы время я изучаю творчество Омара Хайяма».

A decorative border with a repeating floral and scrollwork pattern surrounds the central text.

Исматулло ЙЎЛДОШЕВ

ИШҚ МЕҲРОБИ

Рубоийлар

“Наврўз” нашриёти ДУК,
Тошкент – 2012

ББК 87110(2Ўзб)

Й20

УДК 76(25,3.1)4

ИСМАТУЛЛО ЙЎЛДОШЕВ

ИШҚ МЕҲРОБИ

Рубоийлар

**“Наврўз” нашриёти ДУК,
Тошкент, 2012 йил 80 бет.**

№ 2280-1079

Ижодкор Исматулло Йўлдошев Шарқ мумтоз адабиётида кенг қўлланилган рубоий жанрида ёзилган бир қанча тўпламларни ўқувчилар ҳукмига ҳавола қилди. Жумладан, унинг “Ҳавас”, “Бир ҳовуч офтоб”, “Кўнгил ёғдуси”, “Қалб чироғи”, “Умр сарҳадлари”, “Бешикдаги нур” ва “Меҳр” тўпламлари мухлислари эътиборига сазовор бўлган.

Қўлингиздаги “Ишқ меҳроби” жамланмаси ҳам шоир кўнгил тароналарининг нозик ифодаларидир.

© И.Йўлдошев, 2012.

УЛУҒЛАРНИНГ НАЗАРИ ТУШГАН

Адабиёт – бу бамисоли олий минбар. Бу минбардан туриб, ўз элига шеърий сатрлар орқали мурожаат этиш учун ноёб истеъдод, ижодий куч-қувват ва маҳорат эгаси бўлмоқ лозим. Исматулло дўстимизда айнан шу юксак хислатлар шаклланган.

Яна унинг елкасида ёш авлодни ардоқлаш, эл тақдири ҳақида қайғуриш масъулияти туради. Яъни у ҳуқуқшунос, элнинг ҳуқуқий маданиятини ошириш ташвиши билан яшайди.

Истеъдодли ёзувчи Исматулло Йўлдошев ранг-баранг жанрларда баракали ижод қилмоқда. Унинг мазкур рубоийлар жамланмасини юрак изтироблари аланга олган

шеърий сатрлар дейиш мумкин. Зеро, у ўз касбини такомиллаштиришга қанчалик тиришса, ижод йўлида ҳам ҳамиша катта ютуқларга эришади. Исматуллонинг ижодига давримизнинг улуғ ёзувчиси Чингиз Айтматов, таниқли адабиётшунос, Ўзбекистон Қаҳрамони Озод Шарофитдиновларнинг назари тушган. Мен ҳам унинг ижодини доим кузатиб бораман. Исматулло ҳамиша изланишда. Мен ҳуқуқшунос-ёзувчи дўстимиз янги ижодий довларни забт этишига аминман.

*Абдулла ОРИПОВ,
Ўзбекистон Қаҳрамони,
Халқ шоири.*

* * *

*Ширин сўз эшитмас ул аҳли риё,
Умри аросатда ўтар зим-зиё.
Тавбага келмайди кетар чоғда ҳам,
Шайтонни чақириб ўқитар дуо.*

* * *

*Нодонга ўргатма, бўлмайди оқил,
Сени бир чақага олмайди жоҳил.
Азал толеъига шундай ёзилган –
Етмишга кирса ҳам топмайди ақл.*

* * *

*Ҳаётинг тинч бўлса, бахт дегани шу,
Қанотинг жуфт бўлса, дов келгани шу.
Тириклик пойгадир, сен бир чавандоз,
Чопмаса Ғиротинг ёв келгани шу.*

* * *

*Кўркдир одамзодга одобу иймон,
Қанийди бир умр яшаса комрон.
Думоғи ҳидланиб, бир кун семирса -
Билки, илинибди домига шайтон.*

* * *

*Дил ишқдан қўр олган, ёрдан садо бор,
Васлине шарорига илҳақ гадо бор.
Пойингда Машрабдек ўзни унутдим -
Кўнглим меҳробида ёлғиз Худо бор.*

* * *

*Қайдан келаяпмиз, қаён кетамиз?
Манзил қай маконда, қачон етамиз?
Савоб-гуноҳларни ўлчагувчи зот -
Сенга қай бирини баён етамиз?*

* * *

*Жасадага жон кирмиш куйу кўшиқдан,
Сахрога жон кирмиш тўкилган ашқдан.
Ҳар нени истадим, ўзимдан топдим,
Кўнгил сайқалланмиш илоҳий ишқдан.*

* * *

*Интилиб яшайман сенга умрбод,
Дунёлар, дарёлар бўлсада барбод.
Мен учун ҳамиша ўзинг муҳтарам,
Сен ҳамон Ширинсан, мен эса Фарҳод.*

* * *

*Дунёнинг чечаги, шамс ул-анвори,
Ким бўлса, шу гулнинг мен харидори.
Сендек ҳур малакни излаб топардим,
Оёқяланг кезиб кўнгил бозорин.*

* * *

*Севиб қолган бўлсанг, демак юрак бор,
Кўнгил каъбасида ишқдир ифтихор.
Ишқи илоҳийдан тониб ўтмоқлик,
Билки гумроҳликка бўлганинг иқрор.*

* * *

*Қиз бола туғилган уйига меҳмон,
Ота-онасига бирам меҳрибон.
Бироқ ўзга уйда бахти очилгай –
Ўзга хонадонни қилар чароғон.*

* * *

*Умр мазмунини безатган аёл,
Ҳаёт бешигини тебратган аёл.
Аёлсиз хонадон қувончи бўлмас -
Дунё дастурхонин тузатган аёл.*

* * *

*Бошлиғине кўр бўлса, сен ҳам ғилай бўл,
Измида ийланган пойдан қулай бўл.
Барибир бир куни сотиб кетасан –
Санъатингни ўргат, майли тўлай пул.*

* * *

*Ҳар ёлғон бўлади бир куни ошкор,
Замона лўттибоз, жамоа бозор.
Мен-ку гапирмадим тилсиз қудуққа,
Сирингни фош қилди қулоқсиз девор.*

* * *

*Баланд мартабали зоти муҳтарам,
Ҳузурига кирдим, айла деб карам.
Мен ҳам очман, деди тишини ковлаб –
Гапига ишондим, мен каллаварам.*

* * *

*Кўзингга қарашга қилолмас журъат,
Жонини бергудай турланар муртад.
Шундай яқинки у сенинг жонингга -
Суғуриб олишга кутади фурсат.*

* * *

*Бир сўзки, тафтидан келар ҳарорат,
Бир сўзки, атридан дилда тароват.
Кўнгил ободлиги юрт ободлиги -
Ободлик тинчликка берар шаҳодат.*

* * *

*Баъзилар матлаби мансаб ва бойлик,
Уларга зар-зевар, олтин чиройлик.
Кимдир дийдаси тўқ, ким нафсига қул -
Кимдир зоғлик ёқар, кимдир ҳумойлик.*

* * *

Ўт кетса, ҳўл-қуруқ қолмай ёнади,
Қаноат айласанг, нафсинг қонади.
Энг яхши дўстингдан хиёнат кутма –
У аввал сотади, кейин тонади.

* * *

Аҳмоқнинг бўлмади аниқ нишони,
Шаккоклик қилмагин зинҳор ишониб.
Қулоққа «тепади» лақмани топса -
Жоҳилга чиқарар аҳли пешвони.

* * *

Деворда бўлмаса эди гар қулоқ,
Ҳар айтган каломинг бўлмасди улоқ.
Деворга гапирдик, садо чиқмади –
Лекин мен гунг бўлдим, сен бўлдинг чўлоқ.

* * *

Ўзини гулханга чоғлаб кул бўлди,
Ҳаёт жонон эди, йиғлаб тул бўлди,
Одамдай яшамоқ эди нияти –
Умрини ҳирс билан доғлаб, кул бўлди.

* * *

Кўнглим, манзил билмас итнинг саёғи,
Бошида муаллақ тақдир таёғи.
Ёнингга йўлатма риё аҳлини –
Касофат келтирар нокас оёғи.

* * *

Анча яшаб қўйдинг, гап йўқ баёнга,
Энди бир ҳақиқат ўхшар аёнга.
Оддий бир саволга жавоб топмадинг -
Қаёқдан келдинг, кетдинг қаёнга?

* * *

*Катта ўғри эдинг, қилмадинг ғарлик,
Тувагинг тиллодан, чопонинг зарлик.
Умр ўғриси ким, ақлинг етмади,
Ортингда хиёнат, олдингда жарлик.*

* * *

*Риёзат нимадур, қаноат надур,
Сабрдан нур олиб ой бўлди бадр.
Риёзат туфайли шоҳ бўлди фақир,
Сабрдан юксалиб, эл топди қадр.*

* * *

*Дунё кенг азизим, торлик ёмондир,
Умр пайкон эса, ҳаёт камондир.
Дунё васвасаси мансаб-у бойлик,
Макрига учмадинг, бошинг омондир.*

* * *

Баъзилар ўзини ёлғонга чоғлар,
Қўшнига сув ўтса, йўлини боғлар.
Дунё ҳасад, иғво комига ботса –
Жиннихоналарда не қилсин соғлар.

* * *

Тентак ҳисоблайди ўзини доно,
Овсарга ёвушиб, топмайсан маъно.
Аларга қўшилиб қадрингни тўкма -
Яхшиси, майни сун, созни чал, жоно.

* * *

Қалбингдан не кечса, Худога аён,
Савоб-гуноҳингни қилмагил баён.
Атрофинга қара, гала издиҳом,
Лошини қўлтиқлаб, кетмоқда қаён?

* * *

*Бу дунё корлари шунчалар ажаб,
Ўтган ҳар дамингни бўлмайди тежаб.
Лекин ҳаёт шундай алдов маҳриким –
Онани отанга кўрсатар бежаб.*

* * *

*Ким падар, волидасини шод этар,
Икки дунёси анинг обод ўтар.
Ким ризо бирла кўнгил бўлди офоқ –
Ранж ила ким ўрини барбод этар.*

* * *

*Қайга борса, оқил кўзи тўқ бўлади,
Гап тополмай қолса, жоҳил дўқ қилади.
Зоти пастга жонинг ачиб, кўмак берма -
Топган қадр-қимматингни йўқ қилади.*

* * *

*Ҳар хору гиёҳнинг бордир ўз ўрни,
Ғалчани мақтасанг, эгаллар тўрни.
Тоқатни Исрофил алайҳдан ўрган,
Қиёмат кунда чалади сурни.*

* * *

*Шаънингни асрамас бўлсанг ҳарифсан,
Ҳар нарса ғашингга тегса, қарибсан.
Феълингдан келади ҳар не яхшилик -
Кунинг нокасларга қолса ғарибсан.*

* * *

*Кийим-боши юпун, жулдур бўлса гар,
Илму ҳол аҳлини дема қаландар.
Аҳли улус ичра шундай баландки –
Ишқ-у кўшиғида бўлгай самандар.*

* * *

*Чексанг азоб истаб, матлаб сеники,
Ҳосилин ололсанг, раҳмат сеники.
Дунёнинг аркони илмдир билсанг –
Ҳикматдан жамланган давлат сеники.*

* * *

*Мен сендан ўзимни тутгандим пастроқ,
Омонат жонимга дегандим дўстроқ.
Кўзимни шамғалат қилиб бопладинг -
Шайтоннинг малайи экансан олчоқ.*

* * *

*Тунда мол этибди боғингни пайҳон,
Гуноҳкор эмасдир топтаган ҳайвон.
Билки чўлиқларнинг қорни тўйибди –
Итларга ишонмай қўйибди чўпон.*

* * *

*Бегоналар ичида ҳар хил гапни сўзлама,
Бошқа юртга дов тортиб, бахт-у тахтни
излама.*

*Энг синашта дўст ўзинг, дўсту ёрлар ичинда,
Ўз элингдан айрилма, ўзингни ёлғизлама.*

* * *

*Нокасга улфат бўлсанг ўзагингдан айирар,
Дўстим деб ишонганинг қанотингинг қайирар.
Оёгинг узангида бўлганда излаб келар,
Ўзини дўст кўрсатган барча Ҳотам тойлилар.*

* * *

*Қўй, бас энди Исматулло, чекма ғам,
Ҳаёт – ташвиш, дунё ўзи бири кам.
Дилингни шод, кимса кўнглин обод қил –
Аршда эрур баҳо бергувчи ҳакам.*

* * *

Ўзингга бино қур илм ғиштидан,
Минг карра авлодир боғ-беҳиштидан.
Илм ҳидояти қиёматгача –
Жоҳил лоф уради етти пуштидан.

* * *

Ингалаб йиғладинг туғилган дамда,
Ғам-ташвиш қийнади ҳар бир қадамда.
На элни тан олдинг, нада худони,
Яшамоқ ҳикмат-ку, эй ғофил банда.

* * *

Ўйчи ўйи битгунча қуръачи иш битказар,
Ким нени ният қилса, худо шуни етказар.
Бир танишим бор эди – мансабдан тушиб
қолгач,
Ҳар кун и ўз уйида энди мажлис ўтказар.

* * *

*Мақтаб кийганлари хориж кийими,
Хитой чинниси зўр, япон буюми.
Тарбия йўлидан ўтиб кўрмаган -
Бошида ақл эмас, ахлат уюми.*

* * *

*Май ичди, банг чакди, деди бу ҳазил,
Ул оғу юзларни айлади заҳил.
Умр поёнида ўзига келди -
Қабрга бир қадам қолганди, сабил.*

* * *

*Телбами-довдирми, ёинки даҳо,
Эл сенга беради энг холис баҳо.
Ўзингни муштипар кўрсатган билан,
Кимлигинг билади чекканлар жафо.*

* * *

Измингда улфатдир рақиб гоҳида,
Базмингда рақибдир ҳабиб гоҳида.
Кўплаб беморларга жон айлаб ато -
Ўзи хасталанар табиб гоҳида.

* * *

Зоҳир-ботинда ҳам ҳақ сўзинг авло,
Ёлғон-яшиқ бирла қилма вовайло.
Ҳар битта амалинг аён бўлгуси -
Суйган бандасини қўллайди Мавло.

* * *

Оғзида нос билан кўришди бир зот,
Сўлаги лабидан тўкилди ҳайҳот.
Ғудрангандай бўлди ўзини оқлаб -
-Носдан афзалроқдир папирос бот-бот.

* * *

*Ниятинг йўлдошинг бўлгандан буён,
Кирдикоринг бўлди барчага аён.
Бадният одамда пок ният қайда -
Сени тузатолмас ҳазрати Луқмон.*

* * *

*Отангдан улуғдир англасанг, устоз,
Миллион йўл ечими шундадир мумтоз.
Отанг-ку дунёга келтирди, устоз –
Тафаккур боғидан кийдирди либос.*

* * *

*Фароғат кўргайсан, заҳматда юрсанг,
Залолат топгайсан миннатда юрсанг.
Яхши ном қолдирай десанг дунёда –
Дунё сеникидир, ҳамматда юрсанг.*

* * *

*Ким элга ранж этса, анга жазо бор,
Ким элга ганж берса, анга ризо бор.
Ким юртга жон тикса – дунёси обод -
Анинг иймонида меҳригиё бор.*

* * *

*Яратган амрида офтоб ила ой,
Экинни яшнатар дарё ила сой,
Кимдан ҳиммат қолар, кимдан маломат -
Ҳачир от бўлолмас, турганида той.*

* * *

*Меҳнатсиз омонат топилган шараф,
Ҳаром мол бир тараф, ҳалол бир тараф.
Зулук ҳаром қондан ёрилиб кетди –
Энди ҳузурини кўради бадраф.*

* * *

*Одамга фазилат бўлмиш узрхоҳ,
Ва дўстни хатодан айламоқ огоҳ.
Яратган карами шу қадар кенги –
Бир мисқол савобга жаннатдир даргоҳ.*

* * *

*Кимсанинг қадрини топтаб ўрганма,
Суякдан умидвор итга сурканма.
Мени сал бўлмаса, отам девординг –
Сўйла, ўзи асли отанг бўлганма?*

* * *

*Умрда фароғат бўлгани яхши,
Бахт сари шарофат бўлгани яхши.
Ҳар икки мезонда бўлмаса тайин –
Банданинг ҳамоқат бўлгани яхши.*

* * *

*Ғаразғүй қувонмас топған шонингдан,
Бир ишқал топар жой берсанг ёнингдан.
Ўртаниб ўтирма, унинг феълидан –
Қувса қоч, умидинг бўлса жонингдан.*

* * *

*Ҳар йилнинг тўрт фасли асли мукаммал,
Бариға Яратган қўйгандир тамал.
Ҳар инсон бир олам аслида билсанг –
Ўзингни кашф айла, шундадир амал.*

* * *

*Ҳар фисқу фасодға бўлмагил шерик,
Оёқдан осилар қўй бўлса йирик.
Ҳар ишға қўл урсанг, Ҳақ иродаси –
Омадинг чопгани – юрибсан тирик.*

* * *

*Ниҳолни синдирма, терак бўлади,
Дўстларни йўқотма, керак бўлади.
Кексайган чоғингда излаб қоласан –
Терак ҳам дўст каби тиргак бўлади.*

* * *

*Тўрттага бош бўлсанг, Ҳотам қадар бўл,
Искабтопар бўлма яхши падар бўл.
Амал ҳам омонат, бир кун келиб –
Сўргувчи бўлмаса, бундан баттар бўл.*

* * *

*Ёмонлик шундай бир илонки, чақса –
Заҳридан дарз кетар юз йиллик паҳса.
Яхшилик шундай бир қуёшки, магар –
Оламни ёритар самога тақса.*

* * *

Ҳар кўнгил меҳроби, ҳар эл юрти бор,
Берухсат бўйлама, эшик-зулфи бор.
Дўст ким-у душман ким, валақлайверма -
Тилинга эрк берма, анинг қулфи бор.

* * *

Маймун одамга дўнмиш бир кучоқ жун ичинда,
Шайтон дўзахда ёнмиш, оташ тутун ичинда.
Бир кўришда қийиндир баҳо бермоқ инсонга—
Оқилми ёки ваҳший зарбофи тўн ичинда?!

* * *

Беташвиш куним йўқ, дейсан-қўясан,
Дийдиёнг бошланса, тиғсиз сўясан.
Елкангда раҳмон йўқ, нафсингда сабр —
Айт, деди-дедидан қачон тўясан?!

* * *

*Одамга аввало нималар керак?
Соғлик, хотиржамлик, сўнг эзгу тилак!
Буларга эришиш учун аввало –
Лозимдир кенг феъллу сахий қалб-юрак!*

* * *

*Ҳурмат истасангим, ҳурмат бажо қил,
Ҳиммат истасангим, хизмат бажо қил.
Илм-у эҳсон билан дунё ободдир,
Дунё бевафодир, хаққа вафо қил.*

* * *

*Дўст борки, дўстлиги том айлангунча,
Дўст борки, дўстлиги ном айлагунча.
Соқиё, майдан қуй шаробхўр дўстга –
Анинг ошнолиги жом айлагунча!*

* * *

*Иғвогар қўшним бор, доим сайрайди,
Сени менга қарши қўйиб қайрайди.
Даҳани пўлатдан, тили чармдан –
Ўтган-кетганларни мудром аврайди.*

* * *

*Бадфеълдан узоқ юр, аъмоли шудир,
Яхшиларни йиқса, шамоли шудир.
Чаённи қанчалар қилма тарбия -
Найзасин санчади – заволи шудир.*

* * *

*Меҳнатдан бахт топганда ҳўкиз,
Барча ишлар бўларди тўкис.
Шунинг учун бу ҳаёт, ошна,
Сен айтгандай эмас бир текис!*

* * *

*Таъна билан таъма тенг шерик,
Қалби зангдир, тийнати чирик.
Миннат аҳли залолат топар,
Сенчи, ҳамон юрибсан тирик.*

* * *

*Тилнинг ибодати Оллоҳ биландир,
Кўнглинг нурга тўлар, сабринг баланддир.
Ўзин олиб қочса уч-тўртта нокас -
Билки, алар ичра қадринг баланддир.*

* * *

*Керакли тош оғирлик қилмас,
Нодон уни назарга илмас.
Ўз ишинга пухта бўл мудом,
Овсар бўлсанг, оёғинг тинмас.*

* * *

*Азоблаб юрибман ўзимни ўзим,
Ғам-ташвиш ажини қоплади юзим.
Мен-ку яхшиликдан шунча ғам чекдим –
Оқибат аҳлига ўзинг бер тўзим.*

* * *

*Тилагим ижобат бўлса-ю шу тоб,
Чинни пиёлада май тутса моҳтоб.
Дунё ғамларини унутиб тамом,
Мени сархуш этса моҳтобу шароб.*

* * *

*Бировнинг сенга кўз қараши қаттиқ,
Бировнинг сўзида йўқ сира мантиқ.
Тириклик олами шундай бешумор -
Сен ҳам бу ҳаётга эмассан тортиқ.*

* * *

Ўзингни бунчалар кўрсатдинг мискин,
Лўлига фол очир, топасан таскин.
Сенинг кимлигингни ҳамма билади,
Ойнага разм сол, айтади аксинг.

* * *

Адолат ҳақида лоф урма зўрга,
Шамчироқ кўтариб ўргатма кўрга.
Тўйда бир ғалчага «Тўрга ўт» десам—
Этикни ечмасдан от солди тўрга.

* * *

Боғ эдим, бу ҳаёт гулимни тўкди,
Соғ эдим, ҳасратлар белимни букди.
Бир бойга ҳайбатли дахма қуришди -
Кўп йиллар ўтди-ю, у гўр ҳам чўкди.

* * *

*Чехрангни офтоб қил, бўлмагил худбин,
Эҳсонда эгалла хотамтой қурбин.
Қорунни дунёси билан ер ютди –
Мол-дунё ҳирси деб кетмасин бурдинг.*

* * *

*Кўнгилни овламоқ кўнгилни иши,
Фунчани овламоқ булбулни иши.
Қирчанғи чираниб чопқир бўлолмас –
Шамолни овламоқ дулдулнинг иши.*

* * *

*Ризолик истасанг отани шод эт,
Волиданг кўнглини бузма, обод эт.
Ўтганлар руҳига хиёнат қилма –
Ҳаққига дуо қил, ўзини ёд эт.*

* * *

*Ҳилол ўн беш кунда тўлиб ой бўлар,
Жилға чопачопа тошқин сой бўлар.
Бир жойда ўтириб қолма ис босиб –
Эпи йўқ дангаса, эпчил бой бўлар.*

* * *

*Яратган бандага тил ато қилди,
Бандаси шу жойда бир хато қилди.
Тавбага келмасдан тилга эрк бериб -
Қавмини пойида гарди по қилди.*

* * *

*Чанқаган бўлсанг кел, оби равон бор,
Жаннат боғчасидан оби ҳайвон бор.
Сен мўлжал айлаган қирда ҳеч гап йўқ -
Чўққини забт этсанг, унда жонон бор.*

* * *

*Ҳар қанча парвариш хорни гул қилмас,
Элини узлатга бошлар йўл билмас.
Сен етиб келганинг бор-йўғи бекат -
Бу ҳаёт бекати, сўнги манзилмас.*

* * *

*Умрингни яшадинг маҳоратона,
Бандага қарадинг ҳақоратона.
Барини эпладинг, лекин унутма –
Бу дунё бор-йўғи таҳоратхона.*

* * *

*Зар-кумуш йиғмоқлик шунчаки ўйин,
Агар пешонага бермаса қийин.
Ҳалоллаб топганинг берар барака,
Барака бўлмаса бари бир тийин.*

* * *

*Кўчада лопиллаб тобут ўтарди,
Одамлар галма-гал елка тутарди.
Тупроқдан келганди, тупроққа кетди -
Шунча дард-ҳасратни тупроқ кўтарди.*

* * *

*Воиз ҳар гапини қилсада талқин,
Ўзидан этолмас ҳеч ризо халқин.
Гирдини ўрамыш чала муҳаннос -
Кундан-кун оширар ўзининг нархин.*

* * *

*Латтабошга бир қара, кийим-боши ўзгадир,
Қомат-келбати ила жуда яқин кўзгадир.
Тагини суриштирасанг, пўконидан ел ўтмас,
Асли қадр-қиммати икки энлик бўзчадир.*

* * *

Анҳорга назар сол, сокин оқади,
Тубига ғарқ бўлма, тошқин оқади.
Мени мўмин-қобил, дея мақтама –
Руҳимда сўнмас бир ёлқин оқади.

* * *

Кўчада борарди бир киши ногоҳ,
Йўлида учратди, пинҳоний бир чоҳ.
Гирдига шиббалаб шох-шабба босди -
Ўтган-кетганларни этай деб огоҳ.

* * *

Қаттиққўллик керак, ҳалимлик ҳам зеб,
Кимсани ранжитма қаттиқўлман деб.
Тоза ҳалим бўлсанг, топтовда қолгунг,
Ҳар икки ҳолда ҳам қоласан панд еб.

* * *

Сир айтиб дўстингага кўп единг пушмон,
Дўст деб топинганинг чиқди кўп ёмон.
Чиройли кулади, кулиб сотади -
Ундан авлороқдир минг карра душман.

* * *

Бошинга дардисар миннат бўлса ош,
Миннат кўчасига банда ватандош.
Қайгаки бош урсанг, таъна, алдов, кин –
Фақат беминнатдир кўкдаги қуёш.

* * *

Сенга айтсам индаллосини,
Ўзинг англа гап холисини.
Қуруқ тухмат, тошқиндан асра,
Кўрсатмагил ўт балосини.

* * *

*Ямоқ кийим билан бир банда ўтди,
Уч-тўрт кўчагардон кулишиб туртди.
Ҳаром-ҳариш билан дунё топганни,
Оёғини ўпиб, кўзига суртди.*

* * *

*Жаҳлга эрк бериб, аччиқ-аччиқда,
Бир-бирин белашди роса балчиққа.
Ғириллаб, ириллаб роса ғажишди –
Эр итга айланди, хотин қанжиққа.*

* * *

*Бир қавм қўшнисига қилганда хуруж,
Ўшандан бошланган тўполон, уруш.
Элни ёвлаштираган қабилабоши –
Асли қовунфуруш ёки носфуруш.*

* * *

Ҳовли олма, қўшни ол, тинчинг бузилмас,
Меҳр-оқибат бор жойда дўстлик бузилмас.
Иймони йўқ бандага насиҳат қилма –
Қўндоғида дард теккан, энди тузалмас.

* * *

Уринишлар кетди барибир бекор,
Туғилиб, шайтонга бўлдинг мардикор.
Яратган барибир кўриб турибди,
Лавҳ ул-маҳфуздадир барча кирдикор.

* * *

Тўрт мучанг соғ бўлса бахтинг шу,
Топганингни есанг нақдинг шу.
Кулбанг бўлса, жуфти ҳалолинг,
Бола-чақа, тож-у тахтинг шу!

* * *

*Эй дилим, руҳингни офтобга тўлдир,
Мол-дунё ҳирсида юрганлар кўпдир.
Кўнгил малҳамини Ҳаққа шоён эт –
Ризолик бўлмаса, бари бир пулдир!*

* * *

*Халқидан ким узоқ, ғам домидадир,
Шодликлари йўқдир, дард комидадир.
Ғурбатда қай ғариб рўшно кўрибди,
Алар машаққатнинг андомидадир.*

* * *

*Нонни ким хор қилса, ул хор бўлғуси,
Ночорга ким кулса, ночор бўлғуси.
Элга қўшилишни кимса ор билса,
Кўнелига ёлғизлик озор бўлғуси.*

* * *

*Илм шундай уммон, туби кўп чексиз,
Унда қулоч отган бахт топар тенгсиз.
Илм ол, элга бер, кетар чоғингда –
Мол-дунё сиғмайди – қилкўприк энсиз!*

* * *

*Чеҳранг очиқ бўлсин, бағринг ҳам бутун,
Бандага кўмак бер, елкала юкин.
Бир куни эслашса, яхши десинлар –
Барибир дунёга бўлмассан устун.*

* * *

*Тинчлик бўлса, ҳамма нарса топилар,
Кам-кўст бўлса, у ҳам бир кун ёпилар.
Тинчинг бўлсин бу ғанимат замонда –
Бу ҳикматга амал қилмас жоҳиллар.*

* * *

*Ташвишинг кўпайса, сира чекма ғам,
Бу ҳаёт шунақа, ғам-шодлик ҳамдам.
Зулмат тундан кейин рўшно – тонг отар -
Ташвиш унутилар қуёш чиққан дам.*

* * *

*Бир кун орзу қипти туя ҳаммомни,
Роса пул излапти ковлаб кармонни.
Мўлжали чиқмагач, шаталанг отиб,
Чамалаб жўнапти дарё томонни.*

* * *

*Даврада сўз дема тилга не келса,
Овсар жим ўтирар хомини билса.
Оғиздан чиққан сўз, учган қуш мисол –
Обрўсин тўқар ким сўзга осилса.*

* * *

*Бировга насиҳат бермоқлик жўн иш,
Бировга душвордир бир гапга кўниш.
Насиҳат қилгандан кўра оғайни –
Ўзинга боққин-у сўнг майли тўн бич.*

* * *

*Донолик ҳам қийин фалсафа,
Кўп гапирсанг бўлар сафсата.
Нодон доно бўлдим деган кун -
Бошланади барча васваса.*

* * *

*Кибрдан ўзингни сезсанг осмонда,
Ким сени дўст тутар, ушбу замонда.
Шунчаки, салгина бўйинг ўсипти -
Сендан бошқалар ҳам бор бу маконда.*

* * *

*Сени ҳурмат қилиб этсалар таъзим,
Кибрланиб кетма, бўлма бадҳазм.
Сени улуғлашса тавозеъ кўрсат –
Камтарлик мезони эрур бу базм.*

* * *

*Фирибгар минг фитна кўнглига тугар,
Беғуноҳ бандани бошини эгар.
Бундай каслар билан ҳамтовоқ бўлсанг,
Тўнғиз қавми билан кетасан, жигар.*

* * *

*Ҳар кимки нафсига берса гар эркин,
Тагин суриштирмас, бўлса бас текин.
Охират азобин ўйламас асло,
Шайтонга малайдир, иймони – чиркин.*

* * *

*Уй қурганда мустаҳкам қил синчини,
Ватан десанг, ўйла эл-юрт тинчини.
Англаб етгил виждон нима, бурч нима,
Мард ўғлонлар унутмайди бурчини.*

* * *

*Дўст йиғласа, ҳижрон сабаб,
Дил ўртаса, армон сабаб.
Ҳар сабабда оқибат бор
Оқил йиғлар бўҳтон сабаб.*

* * *

*Ватанни севганни иймонсиз дема,
Ватанни сотганни қўрғонсиз дема.
Тузни еб, тузликқа тупурганлар кўп,
Оқибат аҳлини виждонсиз дема.*

* * *

*Ватан калимаси буюк ва оддий,
Ватан бу - жаннатдан бошланган водий.
Ватан – худо тақдир қилган қўналға –
Унга таъсир этмас ҳижрий-милодий.*

* * *

*Беҳунар, бадкирдор заволига боқ,
Виждони тозанинг жамолига боқ.
Бирисин юзида касофат зоҳир,
Бирисин фаришта аъмолига боқ.*

* * *

*Деворинг сояси боғни тўсмасин,
Боғингга ишлов бер, тикан ўсмасин.
Эртага ҳар ишнинг жавоби бордир,
Луқмани ҳалол қил, қозон қўсмасин.*

* * *

*Бадфеъл бўлсанг, сўзинг қародир,
Заҳар бўлсанг, юзинг қародир.
Яхши калом кўпдир дунёда -
Ёмон бўлсанг, рўзинг қародир.*

* * *

*Умр ўлчанмайди мол-дунё билан,
Сувга баҳо берма бир дарё билан.
Қуёшнинг тафтини ким баҳолайди?
Дунёни ёритар бир зиё билан.*

* * *

*Ҳар гапни айтмоқдан олдин ўйлагил,
Тийнатда тинитиб, кейин сўйлагил.
Қўшнингни боғига бекор тош отма -
Айтилмаган жойга бориб тўйлама.*

* * *

Яхшининг боғида баҳор бўлади,
Бахилнинг боғида хас хор бўлади.
Ёмонга ёмон деб айтиб ўтирма -
Турқи таровати иқрор бўлади.

* * *

Бировни айблама хато қилганда,
Пушаймон айлама адо қилганда.
Жаннат ер юзида бўларди магар -
Ҳамма бир-бирига вафо қилганда.

* * *

Кўп ўйла, кам сўйла, одоб шу эзур,
Ҳаёсизлик қилма, ҳижоб шу эзур.
Беҳуда ранжитма бирор мўминни -
Кўнглини овласанг офтоб шу эзур.

* * *

*Аҳил эрсанг, тор уйга ҳам сиғасан,
Жанжал бўлса кенг уйда не қиласан?
Магар йўқдир рўзғорингда ҳаловат -
Ўлмай дўзах азобини биласан.*

* * *

*Яхшиларни айла эъзозу ардоқ,
Ўзинг ҳам озгина яхши бўл мундоқ.
Йўқса руҳ кетганда арши аълога,
Эсламай қўяди ҳеч кимса мутлоқ.*

* * *

*Ўт билан сув сира чиқишолмайди,
Тухмат қадни эгар, изсиз қолмайди.
Ўзи асрамаса бу уч балодан,
Бечора бандаси чидай олмайди.*

* * *

*Бир онда очилар баъзи бир гуллар,
Биров маъракада ҳам йиғлаб-куллар.
Гуллар-ку майли-я, бандаси курғур,
Маъракада шайтон муздини тўлар.*

* * *

*Сени излаб келса, дўстни қил қадр,
Йўқотсанг, хун бўлиб тушмагил садр.
Дунёнинг аслида ўзи шу экан –
Бир кун ой ҳилолдир, бир кун бадр.*

* * *

*Насиҳат қилади, ичма май, дейди,
Бу заҳри қотилдир, қўй, ҳай-ҳай, дейди.
Текинидан топса, сайрар бошқача –
Майли, газагига мен қўшай, дейди.*

* * *

*Ниҳол униб чиқса, синдирма, увол,
Чумоли уйини этмагил завол.
Кўнглингни топмадим чунон уришиб -
Нафас олишим ҳам келади малол.*

* * *

*Тириклик аслида биз учун давлат,
Хотиринг жам бўлса – шу буюк неъмат.
Ўтган ҳар онингни ғанимат билгил,
Ундан ортиқчаси кераксиз савлат.*

* * *

*Бировга ёқмайди гапирган сўзинг,
Бировга қаҳрли кўринар кўзинг.
Турсанг ўпоқ дейди, ўтирсанг сўпоқ,
Бу ғийбат аҳлига не дейсан ўзинг!*

* * *

*Шунчалар гўзалки юртим чиройи,
Масканим Тангрининг тангадек жойи.
Лекин дунё кезиб топа олмадим,
Ургуутдек бирорта жаннат киройи.*

* * *

*Нафсингни жиловла, қилмасин тарож,
Ўзингни дўзахга айлама хирож.
Шундай яшагилки, меъёрни билгил,
Сендан юз бурмасин ул аҳли сирож.*

* * *

*Кўкламни кутиб ол, бу янги нафас,
Покиза ҳис-туйғу, кўнгилда ҳавас.
Эгингдан ечиб от хаста қайғуни,
Ғилофни тарк этгил, синсин бу қафас.*

* * *

*Асло тарк қилмагил ҳар тонг саломни,
Ҳақдан рўёб тила дуо-каломни.
Мен Ҳақни ёқлаган сажжодадирман,
Омонда сақлагил ушбу оламни.*

* * *

*Томиримда оқяпти аждодлар қони,
Юракда падару волида жони.
Фарзандларим эрур жон томирларим,
Шундан наслим баланд, тоза иймони.*

* * *

*Сув-олов инсонга этауси хизмат,
Ташна-ю титроқ жон топгуси роҳат.
Аларнинг жилови қўлингда бўлсин,
Йўқса бало бўлар, жонингга офат.*

* * *

*Умринг ўтди шароб билан,
Мингта ҳоли хароб билан.
Илм излаб, англаб етдим,
Ҳақнинг йўли китоб билан.*

* * *

*Тўғригўй бўл, тўғри сўзда иқрор бор,
Ҳар ёлғондан дилга етар озор бор.
Рост сўзингни сўзламагил сояда,
Молингни ёй, баҳолашга бозор бор.*

* * *

*Мен ерда собитман, сен кўкда ҳалак,
Бурнинг булутларда осмон-у фалак.
Мурувват истаган кимсага дейсан:
Елкамни эзмоқда қўнган капалак.*

* * *

Аҳмоқни аҳмоқ десанг,
Арпа бўйи ўсади.
Оғуға асал қўшма,
Заҳар заҳри кесади.

* * *

Эзгулик сари қўй ҳар бир қадамни,
Эзгулик мукамал қилар одамни.
Ҳаётинг шиори яхшилик бўлсин,
У билан сайқалла ўтган ҳар дамни.

* * *

Фараз қил, атрофинг турфа ўт-ўлан,
Печак гул, тиканни кўрасан равшан.
Йўлингда учрайди турфа хил одам -
Билмайсан, қай бири печагу тикан.

* * *

*Режали иш қилсанг, муаммо чиқмас,
Оқил ҳар тешикка бурнини тиқмас.
Нодон гап талабдир, оқил иш талаб –
Ўлчаб бичилган тўн белингни сиқмас.*

* * *

*Бошоққа мақтанди маккайипоя,
Мен сенга паноҳман, мисоли қоя.
Билсанг, қанча қушлар кўксим чўқиди -
Мен сени душмандан қилдим ҳимоя.*

* * *

*Буғдой тегирмондан далага қочди,
Деҳқон кўзга суртиб, заминга сочди.
Тилла хирмон бўлди, ҳосилни қаранг –
Ҳар уйга файз кириб, ризқимиз ошди.*

* * *

*Олдин ҳам оққан сув қадри йўқ эди,
Тўғонда турганлар кўнгли тўқ эди.
Вақт келиб ариқ ҳам қуриди тақир,
Сўнг қадри билинди, илож йўқ эди.*

* * *

*Тўғри гап ёқмайди туғишганинга,
Пушаймон бўласан уришганинга.
Бу ҳаёт нотанти, ўзинг оқлама –
Арзимас ҳўкиздай сузишганинга.*

* * *

*Бир танишим деди: Ҳақни севасан,
Шундан тарафкашинг камроқ, сезасан.
Жонингни жабборга бермоқ чикора –
Яна ҳақиқат деб шеърлар ёзасан?*

* * *

*Сабрли одамнинг тенги бўлмайди,
Сабрли одамдан кенги бўлмайди.
Лекин ҳар нарсанинг чегараси бор,
Эскирган кўйлагинг янги бўлмайди.*

* * *

*Ақл раҳнамодир, раҳмон елкангда,
Жаҳл отига минсанг, шайтон елкангда.
Шайтонга ҳай бергил, раҳмонга қўл бер,
Сенга берилган шу имкон елкангда.*

* * *

*Яхши одам барча ишга сарвар бўлур,
Қалби уммон, қадри дуру гавҳар бўлур.
Яхши одам муқим иймон бандасидур,
Ўз қавмини ҳаққа бошлар, раҳбар бўлур.*

* * *

*Кўнглинг хавотирда, бўлмаса гар тинч,
Ўйлаб кўр, дилингда бормиди ўкинч?
Ўзингга умидни қалқон айлагин,
Чунки у кўнгилни ёритган илинж.*

* * *

*Инсон бўлиш учун инсонни қидир,
Чигални ечишга имконни қидир.
Риёзатсиз бўлмас толеънинг йўли -
Шароб ёки гули хандонни қидир.*

* * *

*Нега қўшилмайди қушларга ҳакка?
Қушлар ҳам ёнига келмас кўмакка.
Қўлинг эгри бўлса, тилинг ғар бўлса -
Қатордан чиқасан, қоласан якка.*

* * *

*Бахтлисан, ҳамонки оляпсан нафас,
Тириклик сен учун бўлмайди абас.
Одамлар сафида бўлмоқ истасанг,
Ҳеч ҳасад қилмагин, айлагин ҳавас.*

* * *

*Минг турфа жонивор онгли жон эмас,
Биров олийҳиммат, биров нон емас.
Кимсанинг миннатли нонидан кўра,
Ўзига нон топган пушаймон эмас.*

* * *

*Ҳар нарсанинг ўрни, вақт-соати бор,
Фасллар алмашса таровати бор.
Беҳуда совурма ўтган дамингни,
Умрнинг йилларга итоати бор.*

* * *

*Мен дунёда битта, ягона деди,
Ҳеч ким тенг келмайди, бир дона деди.
Турмушга чиқди-ю гулдай тўзиди -
– Вой, хато қилибман, дугона, -деди.*

* * *

*Қуёшни тўсди булут,
Шамол сақлади сукут.
Томчилаб ўтгач ёмғир,
Барчаси бўлди унут.*

* * *

*Баъзан сўзнинг аччиғи малҳам,
Даволайди жароҳатни ҳам.
Умидсизлик соя солганда,
Дўст мадади қилади бардам.*

* * *

*Ҳотами той бўлсанг, элга кераксан,
Жонкуяр, мард бўлсанг, белга тиргаксан.
Душманни ҳурмат қил, дўстга ҳушёр бўл,
Билиб қил ишингни, шунда сергаксан.*

* * *

*Дарахт пўкка бўлса, қурт ейди доим,
Зомбирга шаҳд қилсанг, қиёмат қойим.
Бўш-баёв ҳам бўлма, бетга сапчима
Керак пайт олов бўл, керак пайт сойим.*

* * *

*Осмонда қуёш ҳам мангу эмасдир,
Коинот азалий, янги эмасдир.
Уни бошқарувчи куч қандай қудрат?
Бу иқир-чикирлар жанги эмасдир.*

* * *

*Биров сирлашганда кирма ўртага,
Ўғринча қулоқлаб ҳурма жўрттага.
Кўрдинги, у сенга дилдош эмасдир –
Четга ўт, оёқни узат кўрпага.*

* * *

*Қуёш бор, чироққа на ҳожат дема,
Сарой бор, керакмас иморат дема.
Жойида қадрли ҳар қандай буюм
Бу оддий ҳақиқат, синоат дема.*

* * *

*Мол-давлат юз ишва ила кулдирар,
Қаддингни кўтарар, бағринг тўлдирар.
Сўнг жисму таниннга маҳкам чирмашиб
Бир кунни ордона сени ўлдирар.*

* * *

*Насихат олишга энди кеч бўлди,
Шунча панд-ўғитлар сенга ҳеч бўлди.
Азалдан тарбиянг йўқ эди ошна
Сендан қутулдию ҳамма тинч бўлди.*

* * *

*Оқилу нодонга берма баҳони,
Бу касбни тарк эт деб, урма гадони.
Ўзи билгувчидир, даргоҳи кенгдир,
Кўнглига солгандир шундай савдони.*

* * *

*Адолат тимсоли она-табиат,
Ҳар зарра зимнида тугал ҳақиқат.
Шу улуғ маъводан олмасдан ўрناق
Ишимиз бузишдан иборат фақат.*

* * *

*Ёвузлик жуда тез отади илдиз,
Маҳв қилар ичинга ўрнашган иблис.
Гирдингни ўрайди шайтонваччалар –
Сени қотилликка ундаган мухлис.*

* * *

*Бир қудрат дунёни изга солади,
Шодлик-ғамни бошимизга солади.
Салгина муҳтожлик сезсанг нокасга
Қайда кўрса дарҳол юзга солади.*

* * *

*Инсон яхши сўздан фазоланади,
Кўнглини оғритсанг, изоланади.
Бировни беҳуда ранжитган банда,
Бир куни барибир жазоланади.*

* * *

*Фарзанд солиҳ бўлса, дилни яшнатар,
Фарзанд оқил бўлса, элни яшнатар.
Тарбия бўлмаса ота-онада
Уларни зурёди бир кун қақшатар.*

* * *

*Ҳаётдан чиқардим шундай хулоса:
Дунё шайинидир меҳру муроса.
Қайда жанжал бўлса, қинтоблик бўлса –
Уни бузган чиқар бирор хунаса.*

* * *

*Ҳақнинг розилиги, ризоси тайин,
Ношукур бандага жазоси тайин.
Ўзини англаган мўмин бандага
Ҳар икки оламда вафоси тайин.*

* * *

*Баъзилар ғалати, ростдан кўрқади,
Ёлғонни ямламай, паққос ютади.
Ёлғонни дўст тутсанг, малоикалар
Кўз юмгач, юзингга қаро суртади.*

* * *

*Яшасанг ўзингдан бирор из қолдир,
Ортингдан ахлоқли ўғил-қиз қолдир.
Олимсан – илм қил, деҳқонсан – ризқ топ –
Шоирсан – элингга озод сўз қолдир.*

* * *

*Ишласанг қойил қил, раҳмат десинлар,
Лофчироқ бўлсанг гар тоқат қилсинлар.
Ишни ҳам, лофни ҳам эплэй олмасанг –
Ўзингни четга торт – шафқат қилсинлар.*

* * *

*Кўз очиб юмгунча бу дунё ўтди,
Гирдимни арвоҳлар ноласи тутди.
Тонгни мен бағримга босмоқчи эдим –
Кечикдим, зимистон зиёни ютди.*

* * *

*Яхшилик аҳлига ривож тилагил,
Бошига толедан гултож тилагил.
Ким ночор – ким бардор, қисмати шудир –
Ҳақдин барчасига илож тилагил.*

* * *

*Мен кимни алдайман? Ўзимни ўзим,
Сенга ёлғон эрур менинг чин сўзим.
Рост сўзлаб ўзимга ишонмай қолдим –
Ёлғончи мардумга ўзинг бер тўзим.*

* * *

*Муаммо кўриниб турарди кундай,
Биров ундай деди, бирови бундай.
Бир оқил келди-ю, ишга тутинди –
Муаммо йўқолди тарқаб тутундай.*

* * *

*Бағрингга босганинг қувончми, бахтми,
Эртанг қандай бўлар, насями, нақдми?
Масрур тебранасан лолақизгалдоқ,
Сени ардоқлаган ўткинчи вақтми?*

* * *

*Нафас олаяпсан, демак тириксан,
Сени сўрашади, демак кераксан.
Элнинг назаридан қолмасанг бўлди –
Қувонч-қайғусига мудом шериксан.*

* * *

*Қўлингдан иш келса, яхшилик айла,
Қўлингдан келмаса сарбонлик қилма.
Савобга сийлов бор, ёмонга жазо –
Битта йўлни танла, ёмонлик қилма.*

* * *

*Масту аласт, турмуш эди шул,
Осуда бир кун йўқ, тўполон нуқул.
Адабсиз муҳитдан ибрат олдию,
Ҳақиқий инсонга айланди ўғил.*

* * *

*Лаганбардор бўлсанг, амалинг тайин,
Кунгабоқар ўсар кун-соат сайин.
Чирмовиққа қара, мулойимхунук –
Чинорни бўғади бўлсада майин.*

* * *

*Ёлгонни дундириш келмас кўлимдан,
Қанча ғовлар чиққан шу деб йўлимдан.
Танглайим кўтарган Ҳақнинг қудрати –
Иймони пок банда кўрқмас ўлимдан.*

* * *

*Хотиннинг ёшига чол бўлса хуштор,
Аёлнинг кўнглини топиши душвор.
Ҳирсини қондирмай қолса байталмон –
Ошкора ўйнашни қилади хумор.*

* * *

*Бандага назар сол, гар заҳил ранги,
Ичини қоплаган жаҳолат занги.
Синамай сирингни валақлаб кўйма –
Совунлаб ювсанг ҳам кетмас заранги.*

* * *

*Кимга сабр-тоқат, кимга вақш берди,
Кимга иффат-ҳаё, кимга фаҳш берди.
Бандаси синовда қиёматгача –
Кимга ҳасрат юки, кимга гашт берди.*

* * *

*Яхшиларнинг қули бўл бўлсанг,
Давраларнинг гули бўл бўлсанг.
Ҳеч бирини эплай олмасанг
Босиб ўтган йўли бўл бўлсанг.*

* * *

*Шайтон билан бирга бўламиз,
Ҳукми билан йиғлаб куламиз.
Жон чиқарда йўлдан урди, деб
Айбни унга юклаб ўламиз.*

* * *

*Намунча серрайдинг, пастга туш озроқ,
Қаҳратон нигоҳинг айлагин ёзроқ.
Шунчаки киргандим ҳолинг сўргали
Қарашинг таъмали, хотинмижозроқ.*

* * *

*Хушнудман, дейсану йиғлайсан нега?
Синган идиш синди, олмайди чега.
Умр бўйи йиғдинг, эҳсон қилмадинг –
Энди мол-мулкиннга топилди эга.*

* * *

*Давлатинг кўпайса, Ҳақни унутма,
Ҳаммаси ўтқинчи, вақтни унутма.
Савобга юз тутғил фурсат борида
Қолгани насия, нақдни унутма.*

* * *

*Залолат нимадир? Завол умрга,
Қабоҳат нимадир? Ўхшар кўмирга.
Бу маккор оғуни ичгандан кўра
Бир бурда қотган нон ўхшар ҳузурга.*

* * *

*Бир кичик амалга ноҳос ўтириб,
Вожаб, ўзгардинг, кетдинг қутуриб.
Қабоҳат домига тушгандан кейин
Қутқар, деб олдимга келдинг дод уриб.*

* * *

*Нодон қаричига сиғмас ҳақиқат,
Оввора бўласан қилсанг насиҳат.
Минг ўргат, маъқуллар ўзиникини,
Қайсарлик шарият, тўқим тариқат.*

* * *

*Қуллик замон ўтди, Ватан бўлди ҳур,
Халқим, ўз бахтинга ҳушёр бўлиб тур.
Бағринда улғаяр митти келажак –
Муқаддас озодлик – бешикдаги нур.*

* * *

*Сенга қилмас сира иззат қор,
Шунча яшаб кимдан бўлдинг миннатдор?
Гарчанд ёшинг улуғ, фаросатинг йўқ,
Сендан авлороқдир, оддий хизматқор.*

* * *

*Улғайиб комиллик топади инсон,
Мақсадга етишмас ҳеч кимса осон.
Зарғар жило бермай олтин, кумушга,
Нархи ошганини кўргансан қачон?*

* * *

*Парвона шуъладан ёндим, демайди,
Порахўр порани олдим, демайди.
Очофат нафсидан тубсиз ўпқон йўқ,
Тўйса ҳам кўзлари қондим, демайди.*

* * *

*Дунёни ёмонлаб, топташга шошма,
Бошингга не келса, ўзингдан, ошна.
Бир умр ғўддайиб, бошинг эгмасанг,
Кирза этикка ҳам бўлмассан пошна.*

* * *

*Ноҳақ ҳукм қилса нобакор қози,
Худо ҳам ажридан бўлар норози.
Посанги тошига хиёнат қилса,
Дўзахга тўғрилиб қўяр тарози.*

Адабий-бадий нашр
ИСМАТУЛЛО ЙЎЛДОШЕВ

ИШҚ МЕҲРОБИ
Рубоийлар

Тошкент, 2012 йил, 80 бет.

Мухаррир: Нурилло ОСТОН
Тех.муҳаррир: Улуғбек ИСПОМОВ

15.10.2012 й.да теришга берилди. 25.10.2012
й.да босишга рухсат этилди. Қоғоз бичими
60x84 ¹/₆₄. Нашр босма табоғи 2,0. Шартли босма
тобоқ 2,5. Офсет босма. Буюртма 7. Адади 200
нусха.

«Наврўз» нашриёти ДУК, 1000069
Тошкент шаҳри, Амир Темур шоҳқўчаси, 19-уй.

ISBN: 978-9943-381-33-9

«Nafis poligraf servis» МЧЖ босмаҳонасида чоп этилди.
Самарқанд ш., Буюк Ипак йўли, 67 А.